

ла на челно място. Къната се слагала, както ти казах, от девствено момиче, с майка и баща, и не е задължително да е роднина, но е задължително да не е сираче, защото се смятало, че младоженците могат да се разведат по-късно, да не са щастливи, да осиротеят.

Баба ми често напомняше, че това е най-важното нещо от сватбата. Разказваше ми, че това било признак на девствеността на момичето и докато не се сложи на булката къна, не са я пускали при момчето (това е признак за първа брачна нощ). Старите хора са смятали, че този обичай е за късмет и разбирателство. Даже когато са слагали къна на ръцете, са слагали стотинки в дланите на булката и така са ѝ ги връзвали с бял плат и червен конец. Сутринта, когато развързвали ръцете, всички, които са били в тази къща, в която е отишла булката, взимали с пръст от къната и я опитвали, като благославяли: “Да е умна, да е домакиня, да е обичлива, да е на късмет, да е щастлива!” Баба ми разказваше, че е било точно така, че на нея така са ѝ правили къната свекърът и свекървата ѝ.

Неделята обикновено била същинският ден на сватбата, който се свързвал с подготовката на булката при туркинята и последвалия алай през целия град. Туркинята се казвала Шазие ханъм и живеела близо до болницата, така че оттам до махалата се правела голяма обиколка на града. Когато отивали при туркинята да си вземат булката, тя вече била нагласена. Ромкините, облечени с шалвари, нагласени, музиката с тях, а булката излизала на входната врата на туркинята да ги посрещне. Тогава трябвало да се плати на Шазие ханъм за работата и тя се пазарела на турски: “Трябва да ми дадете например 10 лева, за да си вземете булката”. Но и ромкините започвали пазарлък: “Е-е-е, много пари ни искаш, де!”, а пък тя им отговаряла: “Вижте колко хубава съм ви я направила булката!”

По това време булките се правели по турския обичай, викали им „хорахане боря”. Сега не правят булките така. Можело ли е тогавашната булка да е без пайети? Правели се много фигури по лицето на булката – звезди, луна и други. Най-често такава фигура се правела на челото и се наричала “*ай лен илдъз*”. Друга фигура, която се правела по челото или по бузите на булката, била “*кокоши крак*”. А знаеш ли как се правеха тези фигури? Вземали фини, разноцветни станиолови ленти и ги нарязвали много ситно. След това в една чаша забърквали малко вода с повече захар (почти като каша) и в нея прибавяли нарязания станиол. С тази смес се рисували фигурите по лицето и се залепвали пайетите в тях.